

Č.J.: VS-2402/53/2-2012

Praha dne 17.04.2013

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o společné žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podali

- Gruzie, a její manželka

Sljusarevskaja – Ruská federace, oba státní občané Gruzie, trvale bytem

takto:

žádosti výše jmenovaných o udělení státního občanství České republiky se **nevyhovuje**.

Odůvodnění

dále jen „žadatel“) a 1 (dále jen „žadatelka“, společně pak oba jako „žadatelé“) podali žádost o udělení státního občanství České republiky prostřednictvím Úřadu městské části Praha 17 dne 5.06.2012. Žadatelům byl v České republice (dále i „ČR“) povolen trvalý pobyt dne 2.09.1996. Ministerstvo vnitra zahájilo správní řízení o jejich žádosti dne 6.09.2012.

Usnesením ze dne 31.10.2012, jímž bylo řízení o předmětné žádosti přerušeno společně s předvoláním žadatelů na Ministerstvo vnitra (dále i „MV“) na den 6.12.2012 za účelem jejího projednání, byli žadatelé v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) informováni o tom, že MV zahájilo dne 6.09.2012 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále i „zákon“), správní řízení ve věci jejich žádosti o udělení státního občanství ČR. Žadatelé byli poučeni, že podle § 36 a § 38 správního řádu mají právo nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení a vyjádřit v řízení své stanovisko, resp. vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to až do jeho vydání. Usnesení obsahovalo rovněž poučení, že podle § 33 správního řádu si oba mohou pro uvedené řízení ustanovit zmocněnce. Žadatelé pak byli uvedeným usnesením požádáni, aby s sebou na Ministerstvo vnitra přinesli v něm konkrétně uvedené doklady.

Stanoveného dne se žadatelé na MV dostavili. Při tomto jednání rozhodující orgán oba vyzval k předložení doplňujících dokladů, což žadatelé svým podáním doručeným Ministerstvu vnitra dne 18.12.2012 částečně učinili. Nepředložili však

potvrzení příslušného úřadu práce o vyplacených dávkách státní sociální podpory od roku 2009 do současnosti ani o dávkách žadatelce vyplacených v souvislosti se svěřením vnuka do její péče. Z dokladů nacházejících se ve spisu, jakož i z pořízeného protokolu z projednání žádosti s oběma žadateli dne 6.12.2012, rozhodující orgán pak zjistil následující skutečnosti, které vedly k vydání tohoto rozhodnutí.

Žadatelé přicestovali do České republiky z Gruzie dle svého tvrzení v roce 1993. Do konce srpna 1996 měli oba povolen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání. Žadatel od června 1995 prodával cukrovinky a po jistou dobu provozoval i stánek se zeleninou. Od února roku 2000 do července roku 2001 byl veden jako uchazeč o zaměstnání, poté se stal osobou bez zdanitelných příjmů (dále jen „OBZP“), a to minimálně do konce roku 2006. V této kategorii jej vedla VZP Praha 1, která však rovněž zaznamenala, že od počátku roku 2007 nastoupil jako řidič ve Fakultní nemocnici v Praze 5 – Motole, jehož pracovní poměr uzavřený na dobu určitou se dnem 1.01.2009 změnil na pracovní poměr na dobu neurčitou. Žadatel při projednání žádosti na MV sdělil, že v časovém období let 2000-2006, tj. v době, kdy byl veden na úřadu práce a poté jako OBZP, prodával různé staré zboží od zájemců na trzích v ulici ... a později ... s tím, že své příjmy nezdaňoval, neboť mu to jeho finanční zisky neumožňovaly. Pouze za rok 2003 mu vznikla daň ve výši 345,- Kč. Žadatelův současný průměrný čistý měsíční příjem na pozici řidiče činí 16 695,- Kč.

Žadatelka získala oprávnění jako OSVČ ke správě a údržbě nemovitostí (čištění budov a úklid nebytových prostor) v květnu roku 2001. V podstatě takto působila do poloviny roku 2005. Od července zmíněného roku jí byl do péče svěřen vnuk ..., který se narodil ze vztahu syna žadatelů s tehdy nezletilou matkou, která se následně dítěte zřekla. Žadatelka požádala o svěřením vnuka do pěstounské péče. Rozsudkem OS pro Prahu 6, který nabyl právní moci dne 11.10.2007, byl tento návrh zamítnut s tím, že žadatelka byla ustanovena poručníkem tohoto nezletilého dítěte. Žadatelka nepředložila doklad o dávkách státní sociální podpory či jiných dávkách od roku 2009 v souvislosti s péčí o vnuka, ačkoliv toto při projednání žádosti o státní občanství na MV přislíbila.

Žadatelé bydlí v rodinném domku o velikosti 3+1 společně s jejich dcerou a vnučkou ..., zmíněným (do poručnictví soudně svěřeným) vnukem ... a dospělým synem, který je však v současné době ve věznici ve výkonu trestu. Zmíněný domek byl zakoupen na základě kupní smlouvy ze dne 28.07.2005 za částku 450 000,- Kč. Žadatelce v letech 2003-2005, kdy se zabývala zmíněnou správou a údržbou nemovitostí a manžel byl OBZP, nevznikla žádná daňová povinnost. Ke zdroji příjmů k zakoupení nemovitosti žadatelka uvedla, že finanční prostředky jí poskytla Ruska, státní občanka Spolkové republiky Německo, k čemuž doložila kopii ověřené kopie smlouvy o půjčce rovněž ze dne 28.07.2005, dle níž paní ..., bytem v Praze, žadatelce a její dceři poskytla půjčku na dobu pěti let v částce 450 000,- Kč. Z předmětné smlouvy neplyne, jakým způsobem byly peníze předány, ani potvrzení notáře, který by se za pravdivost této transakce zaručil. I kdyby věrohodnost takto poskytnutých finančních prostředků byla nesporná (nehledě na nereálnou cenu za rodinný domek), je otázkou, z jakých příjmů vícečlenná rodina žila v letech 2000-2006, resp. z čeho žijí v současnosti, když navíc manžel dcery žadatelky s nimi nebydlí a v domácnosti žijí ještě dvě nezletilé děti,

přičemž syn žadatelů je ve vězení a není jasné, zda žadatelka pobírá nějakou podporu související s jejím poručnictvím svěřeného vnuka. Neprůhlednost příjmů žadatelů nebyla samotným důvodem pro zamítnutí této žádosti. Byla však podpůrnou skutečností, která níže uvedené důvody pro nevyhovění žádosti podporuje.

Pokud jde o stanoviska státních orgánů, Úřad městské části Praha 17 (dále jen „ÚMČ“) sdělil, že otázku udělení státního občanství ponechává na zvážení MV. Odbor cizinecké policie Praha 3 (dále jen „OCP“) uvedl, že v případě žadatele z hlediska dodržování pobytového režimu nemá námitek. U žadatelky však upozornil na níže v odůvodnění uvedené pochybení a ponechává udělení státního občanství České republiky na zvážení MV.

Ministerstvo vnitra poté zkoumalo, zda žadatelé splňují podmínky plynoucí z ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kdy tento uvádí, že státní občanství ČR lze udělit fyzické osobě, která splňuje současně podmínky, jež zmíněný odstavec dále vymezuje, případně zákonné důvody pro jejich prominutí zakotvené v § 11 zákona. Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona se od žadatele požaduje, aby ke dni podání žádosti o udělení občanství měl za sebou nejméně pět let trvalého pobytu na území České republiky, kde se po tuto dobu i převážně zdržuje. Žadatelům byl povolen trvalý pobyt na území ČR dne 2.09.1996, přičemž o státní občanství zažádali dne 5.06.2012, tedy jednoznačně po více než pěti letech po povolení trvalého pobytu. Protože ze spisu nevyplývalo, že by žadatelé dlouhodobě pobývali mimo území ČR, rozhodující orgán dospěl k závěru, že oba podmínku plynoucí z ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona splňují.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) citovaného zákona lze na žádost udělit státní občanství fyzické osobě, pokud nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin. Z výpisů z Rejstříku trestů ČR fyzických osob, které byly pořízeny dne 7.09.2012, je osvědčeno, že žadatelé v něm nemají žádný záznam, a proto rozhodující orgán konstatoval, že tyto osoby danou podmínku splňují. Podobně žadatelé splňují i podmínku dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona. Jak totiž vyplývá ze záznamů o pohovoru ze dne 5.06.2012, oba znalost českého jazyka před ÚMČ prokázali v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou MŠMT č. 137/1993 Sb., v platném znění.

Ministerstvo vnitra se dále zabývalo otázkou, zda žadatelé plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně odvody a poplatky, tedy podmínky dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona. Žadatelé předložili potvrzení FÚ pro Prahu 6, ze kterého plyne jejich neexistence daňových nedoplatků vůči územním finančním orgánům České republiky. Potvrzení PSSZ Praha 5 žadatelé ke dni 6.03.2012 potvrdilo, že nemá k danému dni splatný nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Z přehledu pohledávek k 12.10.2011 zmíněné PSSZ žadatelky vyplynuly menší vady v placení záloh důchodového pojištění v letech 2001-2005, z čehož žadatelce naběhla penalizace: z doplatku za rok 2001 ve výši 1302,- Kč, ze záloh za měsíce duben-prosinec roku 2002 v částce 2 477,- Kč, ze záloh celého roku 2003 ve výši 1 279,- Kč a řádově ve stokorunách se objevuje u žadatelky

penalizace z chybného placení záloh či doplatku i v letech 2004-2006. S ohledem na časový odstup od těchto pochybení by bylo možno – v případě, že by šlo o jediné pochybení žadatelů – zvažovat prominutí tohoto neplnění povinností plynoucí ze zvláštních právních předpisů. Jak však vyplynulo ze stanoviska OCP, žadatelka se dopustila porušení zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „pobytový zákon“) tím, že zmeškala lhůtu prodloužení doby platnosti průkazu o povolení k pobytu. Přestupek nabyl právní moci dne 18.07.2005 a byl vyřešen blokovou pokutou ve výši 1 500,- Kč, kterou žadatelka zaplatila. Při projednání žádosti na MV tuto věc žadatelka navíc popřela a sdělila, že neví nic o projednání daného přestupku. Ministerstvo vnitra však neshledalo žádný důvod, proč by stanovisku OCP nemělo věřit a dospělo k závěru, že pobytový zákon žadatelka porušila.

Ještě závažnější pochybení rozhodující orgán zaznamenal, pokud jde o hrazení záloh zdravotního pojištění oběma žadatelí. Je pravdou, že žadatelka předložila potvrzení VZP Praha 1, které jí osvědčilo, že ke dni 22.09.2011 neměla evidován splatný nedoplatek pojistného a penále. Žadatelka, která však byla vedena jako OSVČ až do konce června 2005, dle informace o pojištění zmíněné pojišťovny ještě k 1.03.2007 dlužila na pojistném 1601,- Kč a na penále dokonce 30 164,- Kč. K tomu je třeba připomenout, že oběma žadatelům bylo usnesením o přerušení řízení ze dne 31.10.2012, jímž byli oba předvoláni na MV, mj. uloženo, aby s sebou přinesli svá vyúčtování pojistného od data povolení trvalého pobytu do současnosti. Zatímco žadatel jej předložil pouze za období od 1.11.2008, žadatelka jej nepředložila vůbec. Místo toho předložila nepodepsanou kopii svých námitek proti nepředloženému vyúčtování pojistného, v němž VZP žadatelku ke dni 27.06.2012 zřejmě upozorňovalo na nedoplatek ve výši 23 759,- Kč. Zároveň jí zaslalo dopis ze dne 9.07.2012, ze kterého plyne, že žadatelka je od 1.08.2010 vedena jako OBZP a v období od 1.07.2005-2.07.2010 byla vedena v kategorii „L“, a dále že uvedla, že má v pěstounské péči vnuka (z předloženého rozsudku OS pro Prahu 6 tento typ péče neplyne – viz výše) s tím, že VZP jí žádala o doložení doplňujících dokladů. Nejpodstatnější informací z dokladu VZP je věta, ze které vyplývá, že žadatelce byla vystavena bezdlužnost, která je neplatná, avšak dlužné pojistné bude moci splácet formou splátkového kalendáře, přičemž může požádat o prominutí penále. VZP žadatelku rovněž upozornilo, že pojištěnec má z příslušného zvláštního právního předpisu upravujícího zdravotní pojištění povinnost, oznámit příslušné pojišťovně jakoukoliv změnu do 8 dnů.

Ministerstvo vnitra ovšem není povinno zkoumat, zda chybná kategorizace žadatelky vznikla její vinou, kdy včas nenahlásila příslušnou změnu a VZP jí omylem vystavila potvrzení o bezdlužnosti, či se tak stalo chybou pojišťovny. Žadatelka nemá ke dni rozhodnutí o předmětné žádosti o státní občanství vyřešeny pohledávky na zdravotním pojištění a nepodařilo se jí tak prokázat, že si své povinnosti plynoucí ze zvláštního právního předpisu na úseku zdravotního pojištění řádně plní.

Ještě závažnější pochybení rozhodující orgán zaznamenal v placení zdravotního pojištění u žadatele. Ten předložil celkem dvě informace o pojištění: první ze dne 1.03.2012, druhou s datem 22.11.2012. Žadatel předložil své vyúčtování až ode dne 1.11.2008, ačkoliv byl usnesením MV žádán o doložení tohoto dokladu od data povoleného trvalého pobytu. K 1.11.2008 představoval

žadatelův dluh vůči VZP částku ve výši 71 409,- Kč. Tento dluh pak postupně umořoval. Ještě dne 2.04.2009 žadatel vykazoval nedoplatek pojistného ve výši 3284,- Kč a 9.06.2009 nedoplatek na penále ve výši 2000,- Kč. Dne 9.06.2010 mu bylo prominuto penále za rok 2009 ve výši 24 454,- Kč. Na dotaz k případnému prominutí této podmínky uvedl, že nemá, co by k tomu dodal.

Žadatelé tedy neplnili své povinnosti plynoucí ze zvláštních právních předpisů a Ministerstvo vnitra proto konstatovalo, že podmínku dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona nesplňují.

Rozhodující orgán následně posoudil předmětnou žádost s ohledem na ustanovení § 11 odst. 4 zákona, tj. nelze-li jejich případ posoudit hodným zvláštního zřetele. Ze spisu však nevyplývaly žádné skutečnosti, které by umožňovaly použití zmíněné liberační ustanovení. Žadatelka své pochybení proti pobytovému zákonu popřela a neprokázala, že závadné placení záloh zdravotního pojištění z její strany bylo způsobeno pochybením VZP, když pouze prokázala, že jí tato pojišťovna omylem vystavila potvrzení o bezdlužnosti. U žadatele vady v placení záloh zdravotního pojištění jsou zcela evidentní, proto kromě žádosti o jejich prominutí neměl, jak ostatně výslovně uvedl, co by k tomu dodal. Pochybnosti vzbuzují i finanční poměry obou žadatelů, a to včetně zmíněné smlouvy o půjčce, přičemž žadatelka nereagovala na svůj příslib vyjasnit dávky jí vyplácené v souvislosti s jejím poručnictvím. MV proto nevyužilo možnosti plynoucí z § 11 odst. 4 zákona a nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona žadatelům neprominulo.

Ministerstvo vnitra oba žadatele vzhledem k výše uvedenému závěru tohoto rozhodnutí upozorňuje, aby si neopatrovali doklad o pozbytí gruzínského státního občanství za účelem splnění uvedené podmínky dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona, neboť by se tak stali osobami bez státního občanství (apatridy).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
 referent společné státní správy a samosprávy

[Handwritten signature]

73